

ERASMUS + Student Mobility

Project code: 2024-1-HU01-KA121-SCH-000235476

Ejea, 2025. március 20-25.

Az „Erasmus +” keretein belül januárban elindított spanyol-magyar testvériskolai együttműködés második szakaszába lépett: 2025. március 20-25. között a projektben résztvevő 20 cövesös diák és a mentoráló tanáraik az ejeai vizontlátogatásra érkeztek.

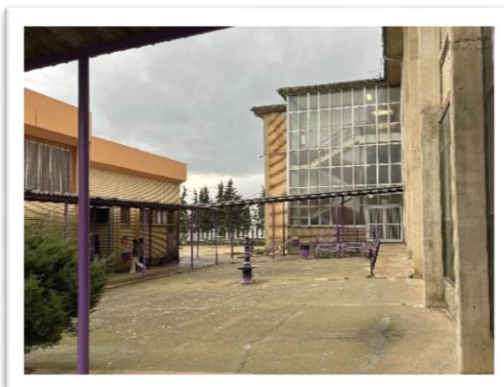

A két találkozás közti időszakban is kapcsolatot tartottunk spanyol kollégáinkkal, a tanulói projekt munka folytatását és az ottani befejezését készítettük elő.

A csütörtök 15 órai érkezésünk kor népes családi tábor várt minket; a gyerekek, s mi tanárok már ismerősként, örömmel üdvözlöttük egymást.

Péntek reggel szívélyes igazgatói és igazgató-helyettesi fogadtatásban volt részünk. Az iskolában tanító spanyol kollégák részéről is ugyanezt tapasztaltuk. A fogadást egy spanyol szerző cselló-darabjának meghallgatása tette még színesebbé.

A délelőtt a testvériskola bejárásával telt: elismeréssel tekintettünk a sokféle „érzékenyítő” és tehetségfeltáró, ifjúságvédelemhez kapcsolódó tanulói projektre, megnéztük a fotókiállítást a diákok szociális segítői munkájáról, csodálattal adóztunk a könyvtár különleges funkciói előtt, melyek közül kiemelném a „mozgó könyvtárat”, a különleges illetve már ritkaságszámba menő növényi magvak őrzését az utókornak. A modern természettudományos laborban a diákok saját készítésű makettjei vehették közelebből szemügyre. S mivel az iskolának szakkép-

zési tagozata is van, láthattunk az épület mellett baromfiudvart, kiskertet is. Aznap épp ún. „lila-nap” volt, számos tanár és diák ruházata e színnel hívta fel a figyelmet a nemek közötti esélyegyenlőségre.

A kora délutáni órák a városnézés jegyében teltek, ahol a fogadó diákok által összeállított és elmondott információkkal gazdagodhattunk: a történelmi városrészben a két középkori templomban (San Salvador a különleges oltár-táblaképeivel és Santa Maria) gyönyörködhattunk, majd a helyi modern művészeti múzeum múltat dokumentáló fotókiállításán sétálhattunk vendéglátó kollégáinkkal.

Ebéd után az ejeaiak egyik kedvenc szabadidős helyét, az El Gancho-tavat jártuk körbe, kicsi megismerve flóráját, faunáját - és a kitartó észak-spanyol szelet is. ☺

Szombaton a nagyvárosba, Zaragozába, az aragón autonóm közösség székhelyére kirándultunk busszal. Első utunk Európa leghosszabb sétálóterére, a Plaza de Pilarra vitt. Beléphettünk a grandiózus Nuestra Señora del Pilar Székesegyházba, láthattunk Goya-freskót, s az itt spanyol kolleginánktól kapott megszentelt, védőszalagot szeretettel őrizzük.

Sétával jutottunk el a 11.században, mu-dejar-stílusban épült, iszlám Aljafería palotához, végimentünk a Plaza de Seo téren, láthattuk az azonos nevű székesegyházat. Megtutuk a római romok és a 20.században feltárt, 4000 fős római színház felé haladva, hogy Zaragoza város neve a római Caeseraugustából ered.

Az ebédet a modern városrész legnépszerűbb utcája, az El Tubo közelében fogyasztottuk el. Ottlétünkkel megtanultuk, hogy Spanyolországban a családi-baráti étkezések mindig jóval hosszabbak és bőségesebbek, mint itthon.

Kirándulásunk végén még átsétáltunk az Oroszlánok Hídján, az Ebro folyó felett, konstátva, hogy, akárcsak a Lánchidat, itt is e nemes állatok őrzik a hídfőket☺

A vasárnap, a családi napon vendéglátóink az Cinco Villas (Öt Falu) régió három középkori falvacskájába, – Sos del Rey Catolico, Uncastillo, – kalauzoltak el bennünket. Ez a nap is élmény volt; a régmúltat idéző kanyargós utcácskák hangulatán, látnivalói mellett a kollégáinkkal (és családjukkal) a bensőséges kapcsolat vendégszeretetük folytán még inkább elmélyült.

A hétfő, utolsó napunk programja óralátogatások voltak, hogy betekintést nyerjünk, hogy is folyik egy spanyol középiskolában az oktatás: voltunk angolórán és gyakorlati (kézműves) oktatáson, ahol saját kulcstartót is készíthettek a magyar diákok, majd az iskolarádiózás rejtelmébe is betekínthettek – egy velük készült interjú erejéig.

A délelőtt fontos feladata, a prezentációk végleges formába öntése következett a számítógépek előtt. A közös munka nyomán elkészültek a hamarosan az iskola 9-10. évfolyamos hallgatósága előtt előadandó, összehasonlító kiselőadások: a spanyol és magyar Karácsony, a Húsvét, a Farsang/Karnevál, a nemzeti ünnepek és a különféle helyi néphagyományok mint a San Juan, a májfaállítás, Las Fallas, La Tomatina.

A több kiválóan sikerült prezentációt 17 órától a program ideje alatt Magyarországon és Spanyolországban megszerzett ismereteket felmérő tudáskvíz követte, szintén egyes csapatok vetélkedésével, – sok izgalommal, érzelemmel és nevetéssel.

Az est záróakkordja és egyben fénypontja a tapas-verseny volt: a vendéglátó családokkal otthon közösen készített ételeket zsűrizte a spanyol és magyar tanárokból álló, döntésében igen nehéz feladat elé állított kis bizottság. A sokféle finomság között az első helyet egy hagyományos spanyol, eredetileg pásztor-étek, a migas nyerte el. Az éhes közönség hamarosan tanúbizonyosságot tett, hogy minden konyha remekelt a versenyben. Este 8 óra felé kiürültek a tálcák, az üdítő poharak, így mindenki hazaindult a családjához.

Másnap, kedden reggel fél 9-kor a magyar diákcsoport is vitorlát bontott: busszal, vonattal, metróval és repülőgéppel – s megannyi élménnyel, – hazatértünk.

A hazaúton gondolatainkba merültünk: a bőröndben lapuló, a búcsúest után spanyol kollégáinktól ajándékba kapott apró figyelmesség és a vasárnapi kirándulás emlékét őrző, Iglesia de San Martin templom előtt elkattintott, de már bekeretezett tanári csoportképek jutottak eszembe. Ezek és az együtt töltött napok fotói, diákok megannyi közös szelfije, a prezentációk mind emlékeztetni fog bennünket, hogy nemcsak a pendrive-on vagy felhőben tárolható közös alkotást, de másfajta értéket: két külön nemzet fiataljainak, reméljük, soká megmaradó kapcsolatát, barátságát hozta ez a program.

Tóth Gáborné

